

วิธีดำเนินการวิสัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิสัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิสัยครั้งนี้คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในภาคกลาง แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทที่ 1 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับสังฆวด ประเภทที่ 2 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งในระดับสังฆวดและระดับอิฐภายในภาคกลาง เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 65 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับสังฆวด 24 โรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอิฐ 41 โรงเรียน (ดังรายชื่ออยู่ภาคผนวก ๑)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิสัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิสัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินลักษณะของโปรแกรมพัฒนาศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ผู้วิสัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินลักษณะของโปรแกรมพัฒนาศึกษาทางด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการบริหารและการดำเนินการ ด้านลนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ความลับดัก ด้านการดำเนินการล่อนในห้องเรียนและการสืบพัฒนาศึกษาพิเศษ ด้านการสืบการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการสืบการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และด้านการสืบกิจกรรมพัฒนาศึกษาเพื่อนันหนาก การ เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

วิธีล็อ娘เครื่องมือ

ผู้วิสัยได้ล็อ娘เครื่องมือ โดยดำเนินการล็อ娘ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดและมาตรฐานความล้มเหลวของโปรแกรมพลศึกษาในด้านต่าง ๆ แต่ละด้าน เช่น การบริหารและการดำเนินการ สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ความลับดูแล การจัดโปรแกรมต่าง ๆ เป็นต้น โดยการค้นคว้า และศึกษาจากทำราก การวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิในสาขา วิชาพลศึกษา

2. วางแผนในการให้คะแนน อาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ล้มเหลวและยกต้อง ในตารางอัตรายของคะแนน ถ้าหากว่าสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินนั้นถูกต้องตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ควรจะเป็น จะได้คะแนนเต็ม ซึ่งถือเป็นคะแนนสูงที่สุด เช่น ได้ระดับคะแนนที่ 5 หรือ 3 แล้วแต่สักษะและรายละเอียดของโปรแกรม แต่ถ้าหากว่า โปรแกรมมันไม่ล้มเหลวตามมาตรฐานที่วางไว้ ก็จะได้คะแนนที่ลดลงตามลงมา เช่น จาก 5, 4, 3, 2, 1 หรือ 3, 2, 1

3. นำแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านพลศึกษา ช่วยตรวจสอบความแม่นยำของเนื้อหา (รายละเอียดของวิชา)

4. นำแบบประเมินไปทดลองใช้และแก้ไขปรับปรุงให้ล้มเหลวต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอให้ทางบัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือถึงอธิบดีกรมลามภัยศึกษา เพื่อขอเก็บข้อมูลในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมลามภัยศึกษาในภาคกลาง พร้อมกับให้ทางกรมลามภัยศึกษาออกหนังสือขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล และออกหนังสือถึงผู้อำนวยการสังฆารามที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอรายชื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาจากกรมลามภัยศึกษา เพื่อนำมาแบ่งกลุ่มโรงเรียนในภาคกลางทั้ง 18 สังฆาราม เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่หนึ่งได้แก่โรงเรียนที่อยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม พ.ศ. 2527 และกลุ่มที่สองได้แก่โรงเรียนที่อยู่ระหว่างเดือนเมษายนถึงมิถุนายน พ.ศ. 2527 โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยของแต่ละโรงเรียน

เมื่อได้รับหนังสืออนุญาต ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกโรงเรียนระหว่างวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2527 ถึงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2527 โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยของแต่ละโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติกางสังคมค่าลัตร์

1. ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดนี้มีวิเคราะห์เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และล้วนเป็นเบน มาตรฐาน (S.D.)
2. เปรียบเทียบลักษณะภาพของโปรแกรมพัฒนาระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาและดับ สังหารดกับโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอุดม เดียวค่า "t" (t-test)
3. จำแนกลักษณะภาพของโปรแกรมพัฒนาระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม ลามัญศึกษาในภาคกลาง ตามเกณฑ์ที่ได้วางไว้ดังต่อไปนี้คือ

คะแนนร้อยละ 90	ดีมาก	อยู่ในระดับ	ดี
คะแนนร้อยละ 80-89	ดี	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
คะแนนร้อยละ 70-79	ปานกลาง	อยู่ในระดับ	พอใช้
คะแนนร้อยละ 60-69	พอใช้	อยู่ในระดับ	ต่ำมาก
คะแนนร้อยละ 59	ต่ำมาก	และต่ำกว่า อยู่ในระดับ	

ศูนย์วิทยบริพัต
บุพคลกรณ์มหาวิทยาลัย